

Halkımıza
yönelik
saldırılara karşı
birleşelim,
savaşalım !

Karkerên Hemû Welatan Yekbin !

25 HAZİRAN 1985

PÊŞENG

RO ŞORÊS

SAYI: 31

ORGANA KOMÎTA MERKEZÎ YA PARTIYA PÊŞENG A KARKERÎ KURDISTAN

«Ulusal Otorite»

Özellikle son birkaç yılda yaşananlar, çok açık bir biçimde şunu bir kez daha kanıtladı ki; halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi, ülkemizin hangi parçasında gelişme gösterirse gösterson, başta ülkemizi sömürgeleştiren düşman devletler olmak üzere halkımızın tüm düşmanlarını ırkütmekte; ve onları halkımıza karşı yeni oyun ve planlara, imha ve sindirme eylemlerine itmektedir.

Dörde bölünmüş ülkemizin stratejik konumu, tüm baskı ve zorlamalara rağmen dinmek bilmeyen mücadeleimiz, bizi, mücadelemizin herhangi bir parçada başarıya ulaşmasından büyük korku duyan batılı emperyalist ve bölgedeki gerici devletlerle de karşı karşıya getirmektedir.

Bu nedenledir ki, emperyalizmin bölge planlarıyla uyum içinde halkımıza karşı sömürgeci güçlerden oluşan bir blok oluşturulmak istenmektedir. Türkiye'nin İran ve Irak Kürdistanı'na saldırıları, İran ve Irak gerici rejimleriyle ikili anlaşmaları, Suriye ile kapsamlı anlaşmalar yapma çabaları ile Türkiye Kürdistanı'nda kat kat artan saldırılar ve saldırı hazırlıkları halkımıza karşı tezgahlanan ve de tezgahlanmak istenen oyun ve planların birer parçasıdır.

Tüm bunlar, ülkemizin dört parçasında mücadele yürüten komünist, devrimci demokrat ve yurtsever güçlere yakın işbirliği ve dayanışma temelinde bazı ortak ve de acil görevler yüklemektedir. Düşmanlarımız halkımıza karşı birleştiklerine göre, bağımsızlık ve özgürlükten yana güçler neden birleşmesinler? Neden sömürgeci güçler gerektiğinde aralarındaki derin ayrılıkları bile bir tarafa bırakıp halkımıza karşı olma temelinde birleşiyorlar da, halkımızın yurtsever güçleri aralarındaki çatışmalara neden son verip birleşmesinler? Partimiz, yurtsever güçler arasında varolan bazı ayrılıklara rağmen aşgari bazı hedeflerde birleşmenin olanaklı olduğu ve bazı ayrılıkların da görüşmeler

Devamı s. 7'de

Yeni Saldırı Hazırlıkları

Su Uyur Düşman Uyumaz

Sömürgeci faşist diktatörlüğün Türkiye Kürdistanı'nda özellikle son bir yıl içinde kat kat arttığı yıldırma, sindirme ve imha eylemleri tüm hızıyla sürerken, İran KDP'nin Haziran ayı ortalarında yaptığı açıklamaya göre Türk ordusu 11 Mayıs 1985'ten bu yana 1500 askeriyle İran Kürdistanı'na girmiş durumda. Bu arada gerici Saddam rejimiy-

le işbirliği halinde Irak Kürdistanı'na saldırı hazırlıkları da tüm hızıyla sürüyor.

Kürdistan'ın diğer parçalarına saldırı hazırlıkları hiç kuşkusuz yeni değil. Geçtiğimiz ayın başlarında yeni planları uygulamaya sokmak amacıyla öteden beri kesintisiz bir biçimde sürdürülen hazırlıkların bir parçası

Devamı s. 2'de

SARAÇHANE MİTING ALANINDAN

Yığınlarla Beraber

Günlerdir süregelen tartışmalar, yorumlar, oradan oraya koşturmalar ve heyecan, sabahın erken saatlerinde güneşin gülümseyerek doğuşuyla beraber doruk noktasına ulaşmış bulunuyordu.

Neler konuşulmamıştı ki? Nasıl gelecek? Ne sorunlar atılacak? Yiğinsal bir tepki sağlanabilecek mi? v.s. vs.

Bizler, aralarındaki bağı yaşatmayı başarmış Kürdistanlı devrimci, yurtsever, anti-faşist, demokrat insanlar, miting öncesinde değişik şekillerde bir araya gelerek, uygulanmak üzere önümüzde iki önemli ve acil hedef koyduk. Birincisi, hepimiz elden geldiğince en geniş katılımı sağlamaya çalışacak ve çevremizdeki tüm dostlarımızı miting alanına getirme için etkin çalışma yapacaktık. İkincisi de, dışımızdaki sol birlik partileri ile işbirliği yapıp, beraber katılmaktı. Bunkadi amacımız, miting alanında daha güvenceli ve geniş bir sesle, faşizmi lanetlemektir.

Aldığımız bu kararlar doğrultusunda, görüştüğümüz insanların çoğu mitinge katılacaklarına ve çevrelerinde kimi getirebilirlerse getirmeye çalışacaklarına söz verdiler. Fakat, olumsuz cevap aldığımız bazı "millitan kıklık" unsurları da oldu. Yok e-fendim "böyle ufak tefek şeylerle uğraşılmaz"mış, "Bu ortamda buna katılmak yanlış"mış, "Bütün polisler gelenlerin

fotoğraflarını çekecekleri için, böyle bir tehlikeyi göze alamazlar"mış, ve daha neler neler...

Öte yandan, dışımızdaki partilerle yeterli ilişkilerimizi sağlamadık, sağlanan ilişkiler de çok çılız oldu.

İşte, bütün bu gelişmeler sonucunda 9 Haziran gününe geldik.

Miting günü, istem dışı ortaya çıkan bazı gelişmeler, mitinge gelen ve söz aldığımız tüm insanların toparlamamızı engelledi. Biz 35 kişilik bir grup oluşturduk. Bizim dışımızda, 5-6 kişilik gruplar halinde 4-5 grup da, bizden ayrı olarak mitinge katıldılar. Yani, iyi bir organizasyon sağlayabilmiş olsaydık, en az 80 kişiyle mitinge katılabilirdik. Tabii ki, hiç işbirliği geçemediğimiz diğer Kürdistanlı, anti-faşist, yurtsever, demokrat kişiler de vardı.

Bizim 35 kişilik grup, mitinge katılan başka bir kaç grupla beraber, miting alanına doğru yürümeye başladık. Miting alanına girdiğimizde, çokşu bir kalabalıkla karşılaştık. Bu çokşuyla beraber, hemen miting girişinde, "Kahrolsun Faşizm" sloganını attık. Attığımız bu slogan, bizimle beraber mitinge giren diğer gruplara ve derken miting geneline yayıldı. Bu bizleri daha da cesaretlendirdi. Çünkü biz, miting öncesinde, attığımız sloganların bu denli geniş bir kesim

Devamı s. 7'de

Su Uyur Düşman Uyumaz

Baştarafı s. 1 'de

olarak Türkiye ve Irak yetkilileri, sınır bölgelerinde "denetleme"lerde bulundular, hazırlıkları bizzat yerinde incelediler. Örneğin Irak Savunma Bakanının 4 Mayıs 1985'te Irak Kürdistanı'ndaki Zaxo kentine gidip "inceleme" ve "denetleme"lerde bulunduğu günlerde Türk Ordusu'ndan bazı üst düzey yetkililerinin benzeri gerekçelerle Hakkari'ye gitmeleri ve bu aynı bölge ve tarihlere rastlayan ziyaretlerden sonra ordu birliklerindeki hareketlenme, sözünü ettiğimiz yeni saldırı hazırlıklarının varlığını açıkça ortaya koymuştu. Bu hazırlıklar şimdi de kesintisiz bir biçimde sürüyor. Gerçi Saddam diktatörlüğü Türkiye-Irak-İran sınır üçgenine askeri yığınak yaparken Evren-Özal çetesi de bu bölgeye yakın Yüksekova'ya yeni yeni askeri takviyeler gönderiyor. Bunlar ve öteden beri zaten varolan hazırlık ve girişimler de gösteriyor ki Türk Ordusu her an "bölücülerini ve teröristlerini" demagojisıyla Irak Kürdistanı'na da saldırmalıdır.

GELENEKSELLENEN DÜŞMAN BİR POLİTİKA

Bilindiği gibi Türkiye'nin Kürdistan politikası sürekli sınırdırma, yıldırma ve imhaya yönelik oldu. Çeşitli dönemlerde bu politikayı kitleler nezdinde maskeleyen çalışmalar da sömürgeci Türk burjuvazisinin Kürdistan politikasının özü değişmedi. Kürdistan'ın diğer parçalarında gelişen ulusal demokratik muhalefete tahammülsüzlük ve müdahale eğilimi hep var oldu. Türkiye Kürdistanı'nda da ulusal-demokratik muhalefeti bastırmak, Kürt ve Kürdistan sözcüklerini dahi unutturmak için basyurulmadık yol, kullanılmadık araç kalmadı. Diğer sömürgeciyle anlaşarak Kürdistan üzerinde nice dolaplar çevrildi. Ve tüm bu mirasları devralan faşist diktatörlük, yaklaşık dörtbuçuk yıldır Türk burjuvazisinin geleneksel politikasını en acımasız ve sistemli biçimde sürdürdü, sürdürüyor. Şu an Türkiye Kürdistanı'nda açıkça ilan edilemeyen bir savaş hali sürüyor.

Bu arada faşist cunta Kürdistan'ın diğer parçalarında olan düşmanlığı bir kaç kez açıkça dile getirdi. Değişik tarihlerde

iki defa Irak Kürdistanı'na, iki defa da İran Kürdistanı'na saldırdı; Suriye Kürdistanı'nda da "sınır ihlalleri"ni bahane ederek onlarca Kürt köylüsünü katletti.

Diğer sömürgeci devletlerle çeşitli anlaşmalar yapıldı. Özellikle Saddam yönetimi Irak Kürdistanı'nı "takip faaliyetleri için kullanabilirsiniz" diyerek cunta'ya her an Irak Kürdistanı'na girme olanağını sağladı.

Tabi ki faşist diktatörlük, tüm bunları ABD emperyalizminin bölge jandarmalığı göreviyle uyumlu ve iççe sürdürdü, Saddam rejimine destek oldu.

Amma tüm bu ve benzeri çabalar, gerek Kürdistan'ın diğer parçalarında olsun, gerekse Türkiye Kürdistanı'nda olsun ulusal demokratik muhalefetin gelişimini durduramadığından, faşist diktatörlük hem Türkiye Kürdistanı'ndaki ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesine hem de gerektiğinde diğer parçalardaki ulusal-demokratik muhalefete karşı da kullanılabilecek köklü hazırlıklara girişti. Türk Ordusu'nun 2/3'ü Kürdistan'da üslendirildi, askerî garnizonlardan köy karakollarına kadar uzayan değişiklikler yapıldı, yapılıyor. Yıllardır uygulanan politikalar geçen yıl hükümetçe açıklanan "sınır köyleri silahlandırılmalı, tehlikeli köyler boşaltılmalı, İran ve Irak'tan izin alınarak, askeri hareket yapılmalı, bölgedeki istihbarat güçlendirilmeli, sınır boyunca tampon bölgeler oluşturulmalı, gerektiğinde özel polis timleri de harekate katılmalı" (Milliyet, 13 Ekim 1984) biçimindeki önlemler paketiyle sistemleştirildi. Bundan dolaydır ki onlarca köy boşaltılıp köylüler mecburi iskana tabi tutuldular, "sivil milis birlikleri" oluşturuldu, İran ve Irak'ta yeni anlaşmalar yapıldı, muhbirlik ağı genişletildi, sınır bölgelerinde tampon bölgeler oluşturuldu.

TÜRKİYE ÇOK YÖNLÜ HAZIRLIKLAR İÇİNDE

Geçtiğimiz ay "Milli Güvenlik Kurulu ve Bakanlar Kurulu"na hazırlanan bir proje"yle ilgili olarak Millî Savunma Bakanı Zeki Yavuztürk, İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, Ada-

let Bakanı Necdet Eldem, Devlet Bakanı Ahmet Karaevli, Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Mehmet Buyruk, Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri Orgeneral Halit Toroslu, Genel Kurmay Harekat ve Planlama Dairesi Başkanı Orgeneral Sabri Yirmibeşoğlu, 7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanı Kororgeneral Kaya Yazgan 13 Mayıs 1985'te Nusaybin'e giderek Türkiye-Suriye sınırında bizzat "inceleme"lerde bulundular (Milliyet, 14 Mayıs 1985). Her ne kadar sınırdan içeriye doğru 600 metrelik "güvenlik kuşağı" için gittikleri açıklandı ise de aniden yapılan böylece bir "ziyaret"in daha kapsamlı planlar için düzenlendiği, konuyla ilgili bir soruyu "açıklama yapmam sakıncalı olur" diyerek cevaplayan İçişleri Bakanı da itiraf etmiş oldu.

Sonradan yine basında çıkan bir habere göre sınır bölgelerinde sürdürülen çalışmalara dikkat çekilerek "bölücü çete mensupları ile kaçakçıların sızmalarını önlemek amacıyla Irak ve Suriye sınırlarımızda alınan güvenlik önlemleri yanı sıra, bu bölgelerde ışıklandırma çalışmaları da devam ediyor" (Milliyet, 29 Mayıs 1985) denildi. Açıkta ki işin sırrı "güvenlik önlemleri"nde yatmaktadır. Sınırdaki boşaltma ve "güvenlik önlemleri"ne ilişkin çalışmalar zaten önceden beri yürürlüğe konulduğu için son "hazırlıklar" daha köklü ve kalıcı adımlara ilişkindir. Emperyalizmin bölge jandarmalığında tampon bölge olmaya "elverişli"liğiyle NATO ve Pentagon seferlerine sözkonusu edilen topraklarımızdaki hazırlıklar, halkımızın varlığına ve bölge halklarının ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesine yöneliktir.

Tüm bunlar da gösteriyor ki faşist diktatörlük çok yönlü hazırlıklar içindedir. "Tabiiyat yapıyoruz" yalanları bu gerçeği gizleyemiyor. Irak Kürdistanı'na saldırı hazırlıkları da bunların bir parçasıdır. Bu nedenle, Irak Kürdistanı'na yapılan saldırı ve hazırlıkları son aşamaya getirilen Irak Kürdistanı'na saldırı planı da dahil olmak üzere halkımıza ve bölge halklarına yönelik tüm oyun ve planlar açığa vurulmalı, teşhir ve tecrit edilmelidir. Halkımıza yönelik saldırılara karşı kararlıca durulmalı, halkın yanında ve halkla birlikte saldırılara göğüs gerilmelidir ki düşmanın umudu bir kez daha kursağında kalsın ●

PPKK İddianamesinde Kel Bir Kez Daha Görüldü

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 nolu Askeri Mahkemesi'nde partimiz hakkında açılan davada; partimizin yöneticisi, üyesi ve sempatzanı olma iddiasıyla yakalanan 39 kişiden 27'sine 8 ile 15 yıl arasında değişen ağır hapis cezası isteniyor. Yargılanan 27 kişiden 20'si halen Mamak Askeri Cezaevinde tutulu bulunuyorlar.

Faşist diktatörlük, partimizin kitleler içindeki saygınlığını kırmak için, denetimine soktuğu basın ve TRT aracılığıyla partimize karşı bir karalama kampanyası sürdürdü. Son altı ayda ayyuka çıkarılan bu karalama kampanyasının bir parçası olarak da yüzlerce eve baskın yapılarak yüze yakın insan yakalandı. Partimizin yöneticisi, üyesi veya sempatzanı iddialarıyla yakalananlar aylarca İstanbul, Ankara ve Diyarbakır işkencehanelerinde en ağır işkencelerden geçirildiler.

Faşist diktatörlük, 12 Eylül 1980'den beri, bir yandan askeri-sivil tüm kolluk kuvvetleri; Kontr. Gerilla ve MİT gibi işkenceci karanlık örgütlerle halklarımızın örgütü güçlerine saldırırken diğer yandan denetimine aldığı basın ve yayın aracılığıyla örgütü güçler hakkında karalama kampanyaları örgütüyor. Bu karalama kampanyasına aktif olarak katılan Hürriyet, Tercüman, Milliyet, Günaydın ve TRT gibi kuruluşlar MİT kaynaklı demagojik haberler yayınlarak faşist devlet güçlerinin halklarımız ve halklarımızın örgütü güçlerini yönelik vahşetlerini halklı göstermeye çalışıyorlar.

Sol siyasal örgütlere yönelik karalama kampanyaları çoğu kez MİT ve KONTRGERİLLA işbirliği ile hazırlanan bir senaryoya baş-

lıyor. "Ermeni işbirliği", "uyuşturucu madde ve silah kaçakçılığı", "halka zulmetme" "böbürlük" gibi unsurlar, bu karalama kampanyasında işlenen temanın ayaklarını oluşturuyor. Basın-yayın aracılığıyla oluşturulan bu şovenizm kasırgasının tozu dumanniyla birlikte insan avı başlatılarak, önceden saptanan senaryoya uygun işkencelerle roller dağıtmaya çalışılıyor. Partimize yönelik son operasyonda görüldüğü gibi her zaman senaryodaki rollere uygun insanlar bulunamıyor.

Partimize insan avı operasyonunda yakalanan yüzden fazla insanın aylarca süren işkenceli sorgulamalarından sonra, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcısı bir iddianame hazırladı. MİT denetimindeki basının tüm yaygalarına rağmen, partimizin "uyuşturucu madde ve silah kaçakçılığı" yaptığı'na ilişkin 53 sayfalık iddianamede tek bir kanıt gösteremezken, operasyonun döneminde burjuva yayın organlarında manşet edilen "A-SALA ile işbirliği" konusunda da tek bir kelimelik iddiaya rastlanmıyor. Türk basınının önemli bir bölümünün ne denli uşaklaştırıldığı, partimize yönelik bu operasyonda da bir kez daha

kanıtlandı.

İddianamenin yarısı, İkinci kongremizde onaylanan kitlelere dağıttığımız politik raporun bazı bölümleri, parti programımızın tümü ve Peşeng'in çeşitli sayılarında yer alan yazıların özetinden oluşuyor. İddianamenin diğer yarısı da yakalananlardan 39 kişi hakkındaki çeşitli iddialardan oluşuyor.

Partimiz hakkında açılan bu İkinci toplu davanın konusunu, programımızda da yeralan; Marksizm-Leninizm'e ve proletarya enternasyonalizmine sıkıca bağlı, Kürdistan işçi sınıfı öncüsü ve dünya komünist hareketinin ayrılmaz bir parçası olan partimizin; kısa ve uzun hedefi olan Kürdistan'da ulusal demokratik halk devrimi ve giderek sosyalizmi inşa etmeye yönelik hedefleri, bu hedeflerin gereklerinin yerine getirilmesi yönünde verilen örgütü mücadele oluşturuyor. İşte, sömürgeci faşist diktatörlüğün hircinlikleri partimizin bu bilimsel sosyalist hattı ve hattın gereklerini yerine getirmeye kararlı örgütü gücünden kaynaklanıyor.

Güdümlü basının tüm karalama kampanyaları partimizin kitleler içindeki saygınlığını gögleyemez.

SARAÇHANE'DE KİTLELER HAYKIRDI:

"Faşizme Karşı Omuz Omuza"

SODEP'in 9 Haziran Saraçhane mitingi görülmeye değerdi. Her türlü diktatörlüğün, faşizmin, düşünceye zıncır vuramayacağı, gelişimi engellemeyeceği gün gibi ortadaydı. Her kesimden insanların, işçilerin, gençliğin ve geniş halk yığınlarının politikaya susamışlığı, iktidara ve rejime olan nefre-

ti hemen göze çarpıyordu.

Evet. Politika ve savaşın tekrar eski çöküklüğünü kazanmaya başladığı, kitlelerin korkularının son bulduğu ve çözümün faşist diktatörlüğün yıkılmasında olduğunun anlaşıldığı görülmüyordu.

Devamı s. 11'de

Saim CAN

Moskova Festivali

Hazırlık Komitesi'ndeki Gelişmeler Üzerine

Türkiye ve Kürdistan gençlik örgütleri arasında 12. Uluslararası Gençlik ve Öğrenci Festivali Hazırlık Komitesi'nde çıkan görüş ayrılıklarının nasıl geliştiğini, niçin bu duruma geldiğini tüm anti-faşist çevreler tartışıyor. Tartışmaları dedikodu düzeyinden çıkarıp belgelerle gelişmeleri açıklama ve politik bir yapıya yükseltmeyi gerekli görüyoruz.

Sorunların politik bir düzeyde tartışılması, işçi sınıfı ve halklarımız için olumlu sonuçlar çıkararak emekçi kitlelere kimin haklı kimin haksız olduğunu gösterecektir.

Festival Hazırlık Komitesi kurulmadan çok önce, Sol Birlik üzerine görüşmeler sürerken, TKP, TİP, TSİP ve TKSP'ye gençlik ve öğrenci festivalinin anti-emperyalist dayanışma, barış ve dostluk ilkelerini kabul eden geniş güçlerin katılımının gerçekleştirilmesi için aramızda görüş ayrılıkları olduğunu ve bunların çözülmesi gerektiğini söyledik. Sorunun gençlik örgütlerinde tartışılması uygun görülmedi. Gençlik örgütleri yaptıkları toplantıda girişimin ismini "12. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali Türkiye ve Türkiye Kürdistan Hazırlık Komitesi" olarak kararlaştırdılar. Sonra yapılan başka bir oturumda İGD 'Uluslararası Komite'nin kararlaştırılan ismi kabul etmediğini' gerçeğe göstererek isim değişikliğini önerdi. Gençlik örgütleri oturumlarında sorun çözülemeydi. Sorun Sol Birlik'te de tartışıldı. Sol Birlik, ismin kabul edilmesinin gerekli olduğunu anlatan bir mektupla, gençlik örgütlerinin Uluslararası Komite'ye başvurularını uygun buldu.

Oysa daha sonraları İGD, Genç Öncü, DHKD ve SGB yaptıkları toplantıda İGD'nin isim değişikliği önerisini kabul ederek ismi "12.Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali Hazırlık Komitesi" olarak değiştirdiler. Komite, uluslararası yazışmalarda ve festivalde "12.Dünya Gençlik

ve Öğrenci Festivali Hazırlık Komitesi-Türkiye olarak anılacaktır." şeklinde karar aldılar. Kararda devamla, "Uluslararası Hazırlık Komitesi'ne değişiklik kararı ile ilgili protokolde, kuruluş toplantısında saptanan ismin Türkiye ve Türkiye Kürdistanı demokratik güçlerin ortak platformlarını yansıttığından seçildiği ilgilidir." deniliyor. Tören konusunda da İGD'nin tutumu kabul edildi, ama, tüm delegasyon üyelerinin törene bizzat katılma zorunluluğu yoktur şeklinde değiştirildi. Bu durumu kabul edilemez gördük ve Hazırlık Komitesi'nden ayrıldık.

Gerçekten bu tutum demokratik kamuoyunu aldatmaya, Türk ve Kürt gençliğini yanıltmaya çalışmaktır, "çift" oynamektir. İki veya üç adla iş yapma, esas resmi isim kitlelerden gizleme başka biçimde yorumlanamaz. Aksi halde, uluslararası yazışmalarda festival girişim künyesini hangi kimlik belgeliyorsa Türkiye ve Kürdistan gençliğinin karşısına da aynı künyeyle çıkılması gerekiyor. Dikkat edilince kararda uluslararası komiteye ilk isim tasdik etmediğini için ismi değiştirerek yeni ismi bildiriyoruz denilmiyor; ismin işletme kazası ürünü olduğu bildiriliyor. Çünkü önce belirlenen ismin gerçekten uluslararası komite tarafından kabul edilip edilmediği bilinmiyor, sadece bir gençlik örgütünün verdiği bilgilerdir. Fakat şu artık bizzat gerçeklerinin hazırladığı belgelerde açıklığa kavuşmuştur.

TKP veya İGD'nin esas amacı geniş güçleri 12. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin anti-emperyalist dayanışma, barış ve dostluk hedefleri yönünde mobilize etmekten daha çok iş yapmaya görünüp kendi dar grupçu çıkarlarını sağlamlaştırmaktan ayrı bir şekilde yorumlanamaz. İGD temsilcisi, 12.Festival'in 3. Uluslararası Hazırlık Komitesi toplantısında yaptığı konuşmasında belirttiğimizi belgele-

yor. Hazırlık Komitesi'nin kurulduğundan söz ediyor, ne girişimi kuran gençlik örgütlerinin isimlerini ne de girişimin oybirliğiyle karar altına aldığı ismini söylüyor. Türkiye Kürdistan'ındaki baskıya sıradan bir olay kadar bile yer vermeden "ülkenin güney doğusunda Kürt halkına yönelik provakasyon" sözleriyle bir cümle arasında geçiştiriyor; sık sık cuntanın uygulamalarına değindiği halde ne hikmetse bir defa olsun bile niteliğini belirlemek için "faşist" sözcüğüünü kullanmıyor.

Oysa, Kürt halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluşu için verdiği mücadeleyle komünistlerden kiliselere kadar uzanan bir uluslararası dayanışma hareketinin gerçekleşmesi TKP de dahil tüm Türk solunun güçlenmesinin önünde engel değil, tersine yararlarıdır. Ezilen Kürt ulusunun özgürlüğü ve bağımsızlığı Türk halkına da yarar getirecektir. Kürdistan devriminin öncü güçlerinin zayıflamasında güçlenmesinin görme mantığı yenilgiye götürür. Aklın yolu, Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halklarının devrim dinamiklerini karşı karşıya koymamadır. Tutumumuz ilkeseldir. Türk işçi sınıfı ve halkının örgütlerini en yakın müttefik ve mücadele arkadaşlarımız olarak gördük, göreceğiz. Sağlam proletar enternasyonalist bir konumda ancak böyle olunabilir. İşçi sınıfı ve halklarımızın çıkarı için bu politika zorunludur.

Festival sorununda diğer ilginç bir tutum da DHKD'nindir. Belirli ki anlattığımız koşullar altında gençlik ve öğrenci festivaline DHKD'nin katılımı onun yaptığı ajite ve propaganda ile çelişiyor. DHKD temsilcileri törene katılsalar da katılmasalar da veya Türkiye delegasyonunun başında, ortasında veya arkasında yürüeseler de TC bayrağı onların da içinde yer aldığı delegasyonu temsil

Devamını s. 10'da

AKILLANACAKLARINA YALAN VE DEMAGOJİYE DEVAM EDİYORLAR

DORSİN.

Apocu hareket hakkında günümüze dek birçok şey söylenip yazıldı. Amacım bilinen konuları tekrarlamak değil, özellikle son dönemde bu hareketin yapmak istediklerini, amaçlarını ve bildirilerinde yazdıklarını değerlendirmek, yalan ve demagojiye dayanan politikalarını teşhir etmektir.

Dünya devrimci hareketinin tarihi aynı zamanda sağ "sol" anlayışlarla mücadele tarihidir. Sözkonusu anlayışlar işçi sınıfı hareketlerinin içinde veya dışında bağımsız olarak şekillenmişlerdir. Küçük üretimden kaynaklanan bu anlayışlar, hiçbir dönemde istikrarlı bir politikayı hayata geçirememişler ve ya da bu şekilde iflasa gitmekten kurtulamamışlardır. Küçük burjuvazinin tüm özellikleri onları yapılandırıp şekillendirmektedir. Politikasızlık, keskin çıkışlar, korkaklık, kaypaklık ve teslimiyet onların en belirgin özellikleri olmuştur. Her iki sapma da her ne kadar ideolojik politik olarak birbirlerine karşı düşüncelerle belirginleşmişler de çıkış noktaları ve vardıkları yer hep aynı olmuştur. Tarihte "sol" anlayışlar şu ya da bu şekilde ortaya çıkmışlarsa da hiçbir dönemde sürekli yığınsal bir nitelik kazanamamış, zaten böyle bir politikaları da olmamış, kendi kendilerini yığınlardan soyutlayıp tecrit etmişlerdir. Bunlardaki ortak özellik, ülkenin sosyal ve ekonomik yapısına denk düşen yöntem ve araçlarla hayatın çok yönlülüğü içinde verilen mücadeleyi reddetmek, silahlı mücadeleyi mutlaklaştırmaktır. Onlara göre ekonomik ve demokratik hak ve özgürlükler için verilen mücadeleler revizyonist teslimiyetçi anlayışlardır. Bu türden mücadeleyi savunanlar ülke devrimine ihanet içine girmişlerdir. Onlara göre devrimci durum sürekli vardır. Bunun tek ve "mutlak" aracı silahlı mücadeledir. Marksist-Leninist düşüncenin kitlelerce benimsenip maddi bir güce dönüş-

mesi, onların ideolojik ve politik sorunlarını da beraberinde getirmiştir. Ancak bu uzun bir dönem kapsayan kararlı ve sürekliliği doğru bir politikayla sağlanabilmiştir.

Sömürge statüsünde olan ülkemizde kapitalizm kendi özgür gelişim süreciyle değil, emperyalist ve sömürgeci güçlerin müdahaleleri sonucu çarpık bir şekilde gelişmiştir. Kapitalist üretim ilişkilerinin ağır bastığı, gelişkin bir işçi sınıfının olmadığı, geri kalmışlığın, işsizliğin, açlık ve sefaletin had safhada olduğu, küçük burjuvazinin alabildiğine geliştiği ve yaygın olduğu bizim gibi sömürge bir ülkede küçük burjuva maceracılığının ortaya çıkmasının maddi koşulları belirgin bir şekilde vardır. Bu maddi koşullar Apocu hareketin ülkemizde de boyu vermesine kaynaklık etmiştir. Apocu hareketin oluşumundan günümüze kadar maceracılık onun belirgin özelliği olmuş, uzun bir dönemi kapsayan politik mücadelesinin sağlam taktiklerini önüne görev olarak koymamış, ekonomik ve demokratik mücadeleyi inkar etmiş, buna karşın silahlı mücadeleyi mutlaklaştırıp her sorunun çözümünü için tek araç olarak savunagelmıştır.

Apocu hareket kendileri gibi düşünmeyen ve onları teşhir etmeye yönelen sosyalist, devrimci demokrat, yurtsever hareketleri "sömürgeci güçlerle bütünleşmiş ajanlaşmış kurumlar" olarak görmüş. Kürdistan devrimi önünde "engel"(!) olan bu kurumları zor kullanarak ortadan kaldırmayı önüne görev olarak koymuştur. Bu anlayış onların onlarca yurtsever ve devrimciyi katletmelerine neden olmuştur. Kendi yapıları içinde cirit atan ajan ve provakatörleri görmez yip, Kürdistan devrimi adına işledikleri cinayetlere tahammül göstermeyip onların bu çirkef yapılarından kurtulmak isteyen devrimci ve yurtseverlerin ölüm fermanlarını çıkarıp bazılarını şu

ya da bu şekilde susturmuş bazılarının da "ölüm cezalarını" yerine getirmiştir. Öteden beri ülkemizde süregelen askerî çatışmalarına karşılık yanlarında yer alan ağa ve aşiretleri "dost" ve "yurtsever" olarak görmüş, onlar gibi düşünmeyenleri ise "hain" ilan edip, onlarca yoksul Kürte köylüsünün öldürülmesine neden olmuştur. 12 Eylül faşist darbesinden önceki dönemde, Apocuların bu saldırılarına karşı devrimci demokrat, yurtsever güçler, soruna gereken önemi vermemiş, onları ideolojik ve politik olarak teşhirde yeterli mücadeleyi örgütleyememiş tahribatların daha büyük boyutlara varmasına bir neden olmuştur.

12 Eylül faşist darbesiyle geçici olarak yenilgiye uğrayan ülkemiz ulusal demokratik güçleri, bu dönemde zaaf ve yanlışlarını tespit doğrultusunda yeniden değerlendirme yapmak zorunda kaldılar. Bu arada özlere Apocu harekete de çevrilmişti. Çünkü 12 Eylül öncesi yaşanan süreçte onların yanlış anlayışlarından kaynaklanan tahribatların boyutları oldukça büyüktü. Apocular, belli bir süre geçirmişti ki yanlış anlayış ve tavırlarından vazgeçmiş görünerek

"birliklerin ve cephelerin kurulmasının baş savunucusu" olarak ortaya çıktılar. Geçmişteki bazı hatalarını gördüklerini ve kendilerini bu anlayıştan arındırdıklarını savunmaya çalıştılar. Bu hareketten Marksist-Leniniistlere özgü bir özleşti beklemek zaten olası değildi. Söyleyeceklerinden çok yapacakları, onları değerlendirmemizde ölçüt olacaktı. Ancak onların bu dönemdeki çabalarını, kendilerini tecritten kurtarıp sosyalist ve devrimci demokrat güçlere kabul ettirme ve yapıları içinde eski anlayışa karşı çıkan muhalefeti durdurmayı amaçlayan aldatmacalardan ibaret olduğu çok geçmeden yaptıkları çeşitli provakasyonlarla ortaya çıkacaktı.

mücadelemize indirilen darbelerdir. Kendileri gibi düşünmeyen İnsan ve siyasî hareketleri "hain" ilan edip saldırın anlayışı teşhir için gerekli adımların atılması, yaptıklarından caydırılmasını,ulusal demokratik mücadelemizin bize yüklediği bir görev olarak görüyoruz.Bu nedenle Apoculuğun teşhiri ve yaptıkları provakasyonları etkisizleştirmek doğrultusunda diğer siyasî hareketlerle imzaladığımız bildiriler,yayın organlarımızda yazdıklarımız,savaş ve kompo değil,somut koşulların dayattığı bir devrimci görevdir.8 arkadaşlarının öldürölme olayı ise onların yazdıkları ve iddia ettikleri gibi olmamıştır.Partimiz

bu çatışmalarda yer almamıştır. Yine adı geçen bildirilerinde şöyle diyorlar; "Bu işbirlikçi güçler açıkça ilan ettiler ki, partimizin 15 Ağustos atılımından sonra ikinci bir adım atmasına müsaade etmeyeceklerdir... Partimizi kendilerine açıkça düşman ilan ettiler." Apocular Türkiye Kürdistanı'nda giriştikleri provakasyonlarına devam edemeyeceklerini anlayınca, bazı nedenler bulmak zorundaydılar, aynı zamanda bu nedenler,dağılmaya yüz tutan hareketlerini de belli bir süre daha birlikte tutabilmeliydi. Bu konudaki başarıları zaten tartışma götürmez. Onlar Kürdistan'da silahlı mücadeleyi başlatmış, ancak " işbirlikçi", "hain" güçler müsaade etmiyorlar(!), "atmaları gereken adımı" engelliyorlar (!) düşüncesinden hareketle kendilerine karşı gördükleri siyasî hareketleri de kendi bataklıklarına çekme çabasına girip yeni provakasyonların zemini hazırlıyorlar. Ancak siyasî tecritten ve bünyelerini saran bunalımlardan kurtulmalarına bu çabaları ve demagojileri de yetmeyecektir. Çünkü içine girdikleri çıkmaz, onların iradeci mantıklarının sonucudur.

Sosyalist, devrimci demokrat ve yurtsever güçlerin, sınıfsal, ulusal kurtuluş mücadelesinin dayattığı önemli sorunları dururken halen böylesi siyasî vakalarla uğraşmak zorunda kalmamızı büyük bir olumsuzluk olarak görüyoruz. Apocu Hareketin giriştiği ve amaçladığı pro-

vakasyonları deşifre edip, bu tür çatışmalara son verilmesi doğrultusunda daha kararlı bir

şekilde karşı çıkmalıyız ki bu tahribatlar büyümeden önüne geçilebilsin!

Yığınlarla Beraber

Baştarafı s. 1'de

mi kapsayacağını doğrusu düşünmemiştik. Mitinge girdiğimizde, sloganlar bizden önce atılmaya başlanmıştı. Atılan her slogan büyük bir çoğunlukla yayılıyor ve faşizmi ürkütecek bir bütünlük oluştuyordu. Bu cesaretle, o zamana kadar hiç atılmadığını sonradan öğrendiğimiz, "Kahrolsun sömürgecilik" sloganını attık. Slogan miting alanına yayılmış bulunan Kürdistanlı yurtsever, anti-faşist, demokrat insanlar tarafından da atılmaya başlandı. Böylece bizler, mitingteki varlığımızı hissettirmiş olduk. Bu sloganı attığımızı gören bir kaç grup "Doğuda jandarma zulmüne son!" sloganını başlattılar. Sonradan öğrendik ki, bu slogan da o zamana kadar hiç atılmamıştı. Demek ki, attığımız „Kahrolsun sömürgecilik" sloganının etkisi olmuş.....

Miting alanında, Kürtçe sloganlar dışında hemen hemen her slogan atıldı. Kürtçe sloganların atılmasında bu aşamada uygun bulmadığımızdan biz atmadık. Miting boyunca, en çok atılan ve en çok katılımı sağlayan sloganları şöyle sıralayabilirim. (Bunların hepsi de, mitinge katılanlar tarafından yığınsal bir şekilde atıldılar):

Faşizme Karşı Omuz Omuza, Doğuda Ulusal Baskıya Son, Doğuda JandarmaZulmüne Son, Kahrolsun Faşizm, Halklara Özgürlük, YÖK kaldırılсын, Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın İşçi Sınıfının Bayramı, Zindanlar

boşalsın, Genel Af, İşkencecilerden hesap soracağız, İnsanlık Onuru işkenceyi Yenecek, Polis devleti değil-Hukuk devleti, Doğramacı İstifa, Özal mezara Halk iktidara, Konsey istifa, DİSK'e özgürlük, İşçi köylü gençlik SODEP'te birleşti (Bunu SODEP'liler atıyordu), İşçi köylü gençlik devrim için birleşti, Kahrolsun ABD emperyaliz-

mi, ABD üsleri İstemiyoruz, 141,142'ye hayır.

Miting ortalarına kadar, Evren'le, cuntayla ilgili hiç slogan atılmamıştı. Biz de grupça anlaşarak "Faşist Evren-Özal Cetesi" sloganını attık. Bu sloganı bir kaç defa daha attık ve iyi bir katılım sağlandı.....

Özetleyecek olursam; tüm olumsuzluk, organizasyondaki eksiklik, koşulların getirdiği zorluklara rağmen miting, Türkiye ve Kürdistan halklarının anti-faşist savaşım birliğinin canlı bir örneğini ve önemini gün ışığına çıkardı.

Son olarak şunu çok çok iyi anladık: Yığınlarla beraber, yığınlar için, yığınların içinde yaşadığımız sürece bakarmayacağımız hiç birşey yoktur.

Yoldaşça Selamlarımla
Turcel Dİ LAN

«Ulusal Otorite»

Baştarafı s. 1'de

yoluyla çözümlenebileceği inancındadır.

İşte partimiz bu perspektifle dört parçada mücadele yürüten yurtsever güçlerarası işbirliği ve dayanışmaya yaklaşılmaktadır. Sözüml ettiğimiz bu işbirliği ve dayanışmanın en somut ve geçerli biçimi dört parçadaki yurtsever güçlerin katılımıyla oluşturulacak bir "ULUSAL OTORİTE"dir. Ancak böylesi bir "ULUSAL OTORİTE" oluşturulabilirse; halkımıza yönelik karanlık oyun ve planlara daha iyi göğüs gerelebilir, halkımızı mücadeleli dünya kamuoyuna daha iyi duyurulup düşmanca saldırılar teşhir ve tecrit edilebilir ve uluslararası destek ve dayanışma daha fazla kazanılabilir. "ULUSAL OTORİTE"nin hal halkımıza kazandıracığı daha çok şey vardır.

Tüm bunlar nedeniyle diyebiliriz ki "ULUSAL OTORİTE"yi oluşturma görevi gündeldir. Böylesi bir otorite gerekli ve zorunludur. Bu konuda gereken çabaları sarfetmek bir yurtseverlik görevidir!

MİLİTANIN SÖZLÜĞÜ

İdeolojik Politika

Hazırlayan: Jar PÊŞENGI

İdeolojik politika sınıf, ulus, devlet vs. ilişkin ideolojik ilişkilerle bağlı bir alan çalışmasıdır. İdeolojik ve politik kurumlar, enstitü ve kadrolar tarafından kendi durumlarına özgü metod, araç ve etkilme biçimleriyle gerçekleştirilir. Nitelik ve içeriği mevcut sınıf veya sınıflardan meydana gelmiş ittifakların içeriği tarafından belirlenir.

İDEOLOJİK POLİTİKANIN ÖZNESİ; Sınıf, parti ve devletlerdir. İdeolojik politikanın ana merkezi; öznenin, savaşımında öz çıkarlarına ulaşmak ve keskinleştirmek için önüne koymuş olduğu amaç ve görevlerin açılımı, tanımıdır. Aynı şekilde bu amaç ve görevlerin gerçekleştirilmesi için metod, araç ve biçimlerin tayin edilmesi, işaret edilmesidir. İdeolojik politikanın ekonomik, politik ve teorik temelleri mevcuttur. Sınıf çıkarlarının mekanizmasıyla etkide bulunan toplumun ekonomik düzeni belirleyici bir temele sahiptir. İdeolojik politikanın politik temelleri ise, sınıfların politik bakış açıları ve fikirlerinin ayrılmaz bir şekilde bağlı bulunduğu sınıfı yöneten parti, devlet organ ve enstitüleri, örgüt ve kuruluşlarıdır.

İdeolojik politikanın teorik temeli ise, sözkonusu sınıfın özbelirli yansıtan belli bir ideolojidir.

İdeolojik politika; bakış açıları, fikir, teori üretmeye ve yeniden geliştirmeye, ideolojik süreçleri yönlendirmeye, ideolojik organizasyon ve kurumların çalışmasına, belli tip ideolojik toplumsal ilişkilerin ortaya çıkıp sağlanması ve geliştirilmesine yöneliktir. İdeolojik politika ve ideolojik politikayı uygulama araçları olan enstitü ve kurumlar; ekonomik temel üzerinde ve onun tayin ettiği üst yapı durumundadırlar. Fakat bununla birlikte ideolojik politikanın görevli bir bağımsızlığı, kendi özgü işleyiş yasalarını, gelişim ve etkililiği mevcuttur.

Emperyalist burjuvazinin ideolojik politikası çağdaş aşamada kapitalist düzenin toplum ve devlet yapısını ayakta tutmaya ve sağlamlaştırmaya, dünyanın değişik bölgelerinde emperyalist burjuvazinin çıkarlarını korumaya, aynı zamanda; reel sosyalizm ülkelerinin temellerini "delmeye"; uluslararası komünist ve işçi hareketinin birliğini zayıflatmaya yöneliktir. Burjuva ideolojik politikasının koyduğu niteliği bulunmaktadır.

Komünist partiler ve sosyalist devletlerin ideolojik politikası, bilimsel temellere, toplumsal gelişmenin yasalarına, Marksist-Leninist ideolojiye, toplumsal-politik, emeksel aktifliği yükseltmeye, sosyalist yaşam tarzını sağlamlaştırmaya, emekçi yığınlar içinde komünist eğitimi ve disiplinli olumsuz belirtilerini bertaraf ederek, çok yönlü gelişen yeni insan yaratmaya yönelik bir niteliğe sahiptir.

Komünist partilerin ideolojik politikası, partililik, bilimsel objektifliği temel alır. Burjuva ve küçük burjuva kaynaklı ideolojik akımlarla çatışma halindedir. Sömürücülere karşı uzlaşmazdır.

Sömürgeci-faşist cuntanın ideolojik politikası, tekeli burjuvazinin sınıf çıkarlarının ifadesi sömürgeci-kapitalist sistemin korunması ve sağlamlaşmasına yöneliktir. Barışa, bağımsızlığa, demokrasi ve sosyalizme, emeğe ve sosyal ilerlemeye, Kürt halkının varlık ve bağımsızlığına düşman ve saldırgan bir niteliği bulunmaktadır. Kürdistan emekçi halkının ve işçi sınıfımızın ulusal ve sınıfsal çıkarlarının temel ifadesi olan partimizin ideolojik politikası; bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve barışa, halklarımızın özgür ve bağımsız bir şekilde dostça, kardeşçe yaşamasına yöneliktir.

İdeolojik kadrolar; parti, devlet ve toplumsal örgütlerin ideolojik çalışmalarında uzmanlaşmış bireylerdir. Bunlara aynı şekilde ideolojik çalışmanın örgüt yönetim kurullarıyla ilgilenen; parti-

nin bölge, örgüt ve komitelelerinde çalışan her düzey elemanları da dahil olmaktadır. İdeolojik kadroların başlıca görevleri; Marksist-Leninist teorisinin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması, emekçi halk yığınlarına parti politikasının açıklanmasıdır. Bununla birlikte; gazeteci, yazar, toplumsal bilim dalında çalışan bilim işçileri de partinin ideolojik kadroları olarak çalışırlar.

Sosyalist toplumda ideolojik kadrolara, özellikle bugün büyük gereksinim duyulmaktadır. İdeolojik kadroların rolü gittikçe artmaktadır. Çünkü emekçilerin, her şeyden önce komünistlerin subjektif faktör olarak rollerinin en çok arttığı toplum, bugün sosyalist toplumdur.

İdeolojik kadrolara duyulan gereksinim, halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin yükseldiği Kürdistan'da işçi sınıfının tarihsel görevini nihai çözümler yerine getirmenin çetin ve zorlu savaşımına atılan partimizin, bu savaşımına denk düşen araç, kurum ve yapıları da oluşturmak zorunda olduğu bu dönemde; daha fazla, daha büyüktür.

İdeolojik kadroların, çalışmalarında etkin olabilmeleri için; dâşönel olgunluk, yüksek teorik ve metodolojik hazırlık, toplumsal yaşamın her alanına ilişkin parti politikasından haberdar edilmiş olmak, geniş kültür ufku na sahip olmak, öğrenme ve araştırma heveslisi ve otoriteye sahip olma gibi özelliklere sahip olmaları gereklidir.

Parti organ ve örgütlerinin ideolojik kadroları doğru seçmeleri, eğitim ve yetiştirmeleri için özel dikkat göstermeleri zorunludur.

İDEOLOJİK İLİŞKİLER; Tinsel ürünlerin, -bilgi, ahlakı, estetik, felsefi ve bunun gibi bakış açıları ve öngörülerin- üretim, dağılım, değişim ve kullanım sürecinde, sosyal ilişkilerin toplumuna dahil ilişkilerdir. Bu ilişkiler dolaysız olarak etkileşimde

Devamı s. 11'de

KÜRDİSTAN SOSYALİSTLERİNİN TARİHSEL GÖREVİ

Baştarafı s. 12'de

mamlamış değil. Genel soyutlama ve ideolojik sıklık önemli bir yer tutuyor. Önder kadrolar, uzun mücadele deneyimi ve bilgi birikiminden yoksundurlar. Pratikte ortaya çıkan sorunlara zamanında müdahale edebilme başarısını gösterebilecek, toplumsal ve siyasal gelişmeleri önceden kestirebilecek düzeyde bir olgunluğa henüz ulaşamamışlardır. Östelik, sosyalist hareketin değişik odaklarda kümelenmiş olmasının doğal sonucu olarak önder kadroların ayrı ayrı yerlerde olması, önder kadro platformunun düzeyini daha da düşürüyor. Sosyalist hareketin toplumsal gelişmenin nesnel gereksinimlerine yanıt verebilmesini zorlaştırıyor.

Bu gerçek, ister istemez Kürdistan sosyalist hareketinin siyasal birliği diye bir sorunu gündeme getirmiştir. Böylesi bir sorun, resmi ve ciddi bir düzeyde ilk kez Partimiz tarafından gündeme getirildi. Partimiz 2. Kongresi, sosyalist hareketin değişik odaklarda kümelenişini resmen tespit ederek, Kürdistan sosyalistlerinin tek bir parti çatısı altında birleştirilmesi görevini partinin önüne koydu. O günden buyana siyasal birlik sorunu ilgilyle karşılanarak sosyalist platformda yer alan hemen hemen tüm çevrelerce tartışma gündemine alındı. Aynı süreçte sosyalist hareketin safalarında yaşanan gelişmeler, bu tespitin doğruluk ve önemini çok daha belirgin bir şekilde ortaya koydu.

Nisan 1985'te toplanan Merkez Komitesi, Kongremizin açtığı perspektifler ve yaşanan son gelişmeler ışığında sorunu enine boyuna tartışarak, PB'nun partinin perspektiflerini daha somut ve ayrıntılı bir çerçeveye oturtan bölümü de içeren raporunu onayladı. PB'nin raporu Partimizin siyasal birlik perspektiflerini şöyle ortaya koyuyor:

"Kürdistan işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin birliği teorik olarak iki yol izleyerek sağlanabilir.

Birincisi, varolan parti ya da

örgütlerden birinin mücadele süreci içinde diğerlerini erterek, deyim yerindeyse tasfiye ederek işçi sınıfının politik hareketinin birliğini sağlaması.

İkincisi, bugün bilimsel sosyalist platformda yer alan hareketlerin tek bir çatı altında birleşmeleri.

Partimiz, Ölkemiz koşullarında, teorik ve pratik olarak her iki yolun da geçerliliklerini koruduğu inancındadır, bu nedenle hiçbirini red etmiyor.

Ama öte yandan bugün Ölkemizde yaşanan gerçekler ikinci yolun tercih edilmesinin hem Kürdistan işçi sınıfının hem de bir bütün olarak Kürt halkının çıkarlarıyla daha uygun olduğunu gösterir. İdeolojik politik görüş birliğine ve sağlam temellere dayandırılmış bir birlik, kısa sürede işçi sınıfının politik hareketini gerçekten öncül bir konuma getirebilir, Kürdistan'ın diğer ulusal demokratik güçlerini kendi etrafında toplayabilir. İkinci yolun tercih edilmesinin, işçi sınıfı hareketinin iç mücadelesi açısından daha sancısız, uzun vadede daha sağlıklı olabilemesi olasılığı daha büyüktür. Oysa birinci yolun, günümüzde içinde bulunulan durum, devrimci demokratik hareketin düzeyi, kitlelerin duygu ve beklentileri de gözönünde bulundurulursa, kısır çekişmeler, aşırı kadro ve kazanım tahribatlarını beraberinde getirmesi kaçınılmazdır. Böylesi tahribatların hareketin hem bu gününe hem de geleceğine olumsuz yönde etki edebileceklerinden kuşku edilemez.

Bu nedenle Partimiz ikinci adımı, içinde bulunduğumuz dönemin somut eylem programı olarak önüne koymuş ve buna öncelik vermiştir.

Siyasi birlik sorununda, Partimiz Kürdistan işçi sınıfının yü-

ce çıkarlarını en önde tutarak, birlik çabalarının bir yandan her türlü duygusal etkiden, eklektik ve ilkesiz programlardan uzak öte yandan, sektör, sınıflı ayrılıklardan arınmış; karşılıklı güven ve anlayış temelinde sürdürülmesinden yanadır. Birlik sorununu ele alırken, birlikte yer alacak tarafların eşit haklar temelinde, onların Kürdistan işçi sınıfı mücadelesine kazandırdığı sosyalist kazanımları koruyarak ve kazanımlar üzerinde birliği inşa etme anlayışından hareket ediyoruz. Partimiz, böylesi bir anlayış temelinde, üzerine düşen tüm sorumlulukları yerine getirme kararındadır. Buna karşın, birlik konusunda, tarafların tümünün aynı anlayış ve sorumluluklarla hareket etmeleri gerektiğine inanıyoruz. Nihayet birlik, tüm tarafların serbest iradesine dayanan gönüllü bir temelde gerçekleşecek ve tüm tarafların birlik yönünde istekli olduklarında taraflardan biri ya da bir kaçının çabaları yeterli olamaz. Birliği sağlayacak olan tüm tarafların içten ve aktif çabalarıdır.

....

İşte Partimiz, 2.Kongre'sinden bu yana Kürdistan işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin birliğini sağlama çabalarında böylesi bir anlayıştan kaynaklanan gerçekçi bir politika izliyor. Partimiz bir yandan somut görev olarak önüne koyduğu çözüm yolunda, sosyalizm platformunun değişik odaklarında kümelenen, hareket ve kadrolarla görüşüp sorunu onlarla bütün açık yüreklilikle tartışırken öte yandan, Kürdistan işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olmanın bilincinde işçi sınıfının ve emekçi halkın yöce çıkarları uğruna ardıcıl savaşım yürütüyor. Siyasal birli-

Devamı s. 10'da

Kaçakçılık Kaçak Olmaktan Çıkıyor

1567 sayılı "Türk Parasının Kıymetini Koruma Kanunu" ile 1918 sayılı "Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanun"da yapılan değişikliklerle mafia babaları, döviz kaçakçıları, ithalat ve ihracatta yolsuzluklarla ünlü kodamanlar affediliyor ve bundan sonra işlenecek benzeri suçların hapis cezası kapsamı dışında tutulması öngörülüyor. Kukla parlamentoda hızla geçen ilgili değişikliklere göre 1517 sayılı yasa kapsamına giren suçların tümünden hapis cezası kaldırılıyor; bazı fiiller suç olmaktan çıkarılıyor, geri kalanlar için ise 100 bin ile 10 milyon lira arasında para cezası öngörülüyor. Ve 1918 sayılı kaçakçılık yasanın kapsamına giren suçlardan yalnızca tek el maddeleri kaçakçılığı ile ithali ve ihracatı kesinlikle yasak mallarla ilgili suçlarda hapis cezası uygulanabilecek.

Yine sözkonusu değişikliklere göre, tespit edilen döviz usulsüzlüğünde savcılık, dava açılmadan önce 100 bin lira tutarında ödeme emri çıkaracak ve eğer muhattap olan taraf bu miktarı öderse mahkeme açılmayacağı gibi; işlenen fiil sabıka kaydına da geçmeyecek. Konulan geçici bir maddeye göre döviz kaçakçılığına ilişkin olarak açılan davalardan henüz karara bağlanmamış olanların, belirlenecek para cezalarının ödenmesi halinde 10 gün içinde düşmesi öngörülüyor. Bir diğer geçici maddeye göre de, henüz yerine getirilmemiş mahkumiyet kararlarının sadece para cezalarına ilişkin bölümünün infaz edilmesi ve geri kalan ceza hükümlerinin uygulanmaması öngörülüyor.

"Eklemek istiyoruz", "İş istiyoruz", "Barış istiyoruz" diyentelerin zindanlara atıldığı, en acımasız işkencelerden geçirildiği ve ağır cezalar çarptırıldığı günümüz koşullarında mafia babalarının, kaçakçıların affını ve bundan sonra da hiç bir kayda değer sınırlama ve engel olmaksızın vurgun ve talanlarını sürdürmelerini resmileştiren ilgili yasa değişikliklerini yapan Evren-Özal cetesini, kimlerin yanında ve kim-

lerin dostu olduğunu bir kez daha ortaya koydu.

Onlarca kez kitlelerin gözlerine baka baka her türlü kaçakçılığın, yolsuzluğun karşındayız diyen Evren'ler, Özal'lar son değişikliklerle söylediklerinin yalan ve demagojiden ibaret olduğunu bizzat resmileştirdiler. İşte bu yalan ve demagojilerinde bol bol kullandıkları Banker Kastelli Cevher Özden, Çukurova İthalat ve İhracat T.A.Ş ile ilgili davada yargıtanan M.Emin Karamehmet ve arkadaşları Mehmet Okumuş, Başak Grubunun sahibi Ertan Sert, Uluslararası Dış Ticaret Bankası eski genel müdürü Erol Aksoy, UM şir-

keti sahibi Uğur Mengencioğlu, Sönmez Holding patronu Ali Osman Sönmez, Mensucat Santral'ın sahibi Bezmenler ailesi, İdris Özbir, Abuzer Uğurlu ve daha nice mafia babası, vurguncu ve talancı yapılan değişikliklerle ilgili suçlardan "yaka"larını kurtardılar. Yapılan değişikliklerle her türlü kaçakçılık ve yolsuzlukta pay sahibi olan Evren ve militarist generaller, Özal'lar, çeşitli düzeydeki bürokrat ve teknokratlar, "devlet baba"nın babalığını göstererek vurguncu ve talancı odaklara olan "vefa" borçlarını bir kez daha ödemiş oldular.

KÜRDİSTAN SOSYALİSTLERİNİN TARİHSEL GÖREVİ

Baştarafı s. 12'de

ğün sağlanması en büyük arzumuzdur. Bundan böyle de Partimizin omuzlarına düşen tüm sorumlulukları yerine getirmekten kaçınmayacağız. Ama açıkça da belirtelim ki, siyasi birlik gerçekleşmezse her şey biter gibi bir anjalmına da kapıtmıyoruz kendimizi. Siyasal birlik gerçekleşmezse de Partimiz halkımızın ulusal ve toplumsal kurutuluşu, işçi sınıfının nihai zaferi için savaşıma devam edecektir."

Partimizin bu saptaması sosyalist hareketin bugün içinde bulunduğu konuma en gerçekçi çözümlü gösterir niteliktedir. Partimiz bu saptamaları doğrultusunda somut adımlar atmaya daha şimdiden başlamıştır.

Aynı sorumluluklar diğer sosyalist güçlere de düşüyor. Bütün sosyalistler, her türlü duygusallık

ve önyargıdan uzak, tarihin üzerlerine yüklediği sorumluluğun derin bilinciyle davranmaları zorunludur. Şuna cevap vermek zorundayız; Kürdistan sosyalist hareketinin bugün değişik odaklarda kömelenmiş olmasının haklı geçerli gerekçeleri var mıdır? Bu gerekçeleri ortadan kaldıranın olanakları yok mudur? Eğer varsa neden sosyalist hareket değişik odaklarda kömeleniyor? Bütün bu soruların cevabı

da her türlü duygusallık ve suni gerekçe yaratma özlemlerinden, dar grupçu hastalıklardan uzak olarak verilmelidir.

Eğer gerçekten cevaplar böyle bir anlayışla verilir de gerekçeleri samimi ve bilimsel sosyalist bir sorumluluk duygusuyla açıklanırsa, Kürdistan sosyalistleri tarihsel görevlerini yerine getirmiş sayılırlar.

Baştarafı s. 4'te

MOSKOVA FESTİVALİ...

ediyor. Varolan uzlaşma öyle çürüktür ki neresinden tutsan döktülüyor.

Devrimci mücadele tarihi, prensiplerine sadık olan örgütlerin başarılı olduklarını kanıtlamıştır. Yoksa prensiplerinden vazgeçilerek ne ağırbaşlı örgütsel sorunları çözebilir ne de iş-

çi sınıfı ve halkın mücadelesi güçlenir. DHKD, savunduğunu iddia ettiği ilkelere sadık olmalıdır. Besbelli ki bu politika bilimsel sosyalist bir tutum değildir ve Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfının mücadelesine zarar veriyor.

"Faşizme Karşı Omuz Omuza"

Baştarafı s. 3'te

Gerçekten 9 Haziran'da Saraçhane Meydanı çok anlamlıydı. SODEP Eminönü İlçe Merkezi'nden Saraçhane'ye gitmek için polis karakolunun önünden geçerken, "Polis Devleti Değil Hukuk Devleti!", "İşkencelerden Hesap Sorulsun!" sloganları polisleri çileden çıkarıyordu. Yürüyüş esnasında slogan atmak yasaklanmış olmasına rağmen, yasaklar dinlenmiyor ve polis de bunu bir türlü engelleyemiyordu. Slogan atılmadığımda da düzenli bir şekilde, gittikçe hızlanan ve sertçe hep birlikte el çırpıyorduk. Polisler ne yapacaklarını şaşırmış ve adeta kudurmuşlardı. Barbarlıkları ve küllanbeylikleri para etmiyordu.

Saraçhane alanına girdiğimizde, girişte Eminönü SODEP İlçe Merkezi'nde öğrenciler tarafından yapılan eli kanlı ve oraklı adam boyundakli Doğramacı maketi polis tarafından alındı ve maketi taşıyan öğrenciler tutuklanırdı. Fakat hemen alana giriş esnasında diğer grupların da katılımıyla atılan "Kahrolsun Faşizm!" ve "Zindanlar Boşalsın! İşkencelerden Hesap Sorulsun!" sloganları polise engellenemedi.

Ayrıca gözlemleyebildiğim diğer önemli bir nokta geçmişte farklı kesimlerce (örgütlerce) farklı yorumlanan veya adeta parselenen sloganların tüm kesimlerce atılmasıydı.

Yani herkes tüm sloganları hep birlikte, içten ve coşkuyla atarak BİRLİĞE VE DAYANIŞMAYA olan özlem ve susamışlıklarını dile getiriyorlardı.

Mitingi ne faşizm yanısı güçler ve ne de SODEP'iler kontrol altına alabildiler. Yığınlar mitingini içerliğini renklendirdi, ilerici taleplerle zenginleştirdi ve asıl düşmana karşı tutum takındıklarını eskiden daha net bir şekilde ispatladılar.

Miting başlarken hoparlör-

lerden okunan İstiklal Marşı'na karşı, yığınların okuduğu 1 Mayıs Marşı ve atılan "YAŞASIN 1 MAYIS!" sloganı da mitinge ayrı bir anlam katıyordu.

Miting esnasında alanın üstünde drit atan polis ve askeri helikopterlerin her defasında yuhalanması da bir başkaydı.

Önceden düzenlenmemiş ve hazırlanılmamış olmasına rağmen (devrimcilerce) yasakları dinlemeden sesleri kısılmıyaya dek bağırarak kitleler, coşku, sevinç, diktatörlüğe olan nefretin büyüklüğünü, faşizmin sonunun yaklaştığını müjdeleyordu. Faşizmin sonunun yaklaştığı Saraçhane'de müdelendi.

O gün (9 Haziran) Saraçhane'yi dolduran onbinlerce halktan insanın en çok ve yüksek oranda katılımına atıkları sloganlar şunlardı :

- Doğuda Jandarma Zulmüne Son!
- Kahrolsun Faşizm!
- Kahrolsun Sömürgecilik!
- Kahrolsun Faşist Diktatörlük!
- Zindanlar Boşalsın! Genel Af!
- İşkencelerden Hesap Sorulsun!
- Faşizme Karşı Omuz Omuza!
- Katli İktidar, Faşist İktidar!
- Faşizme Ölüm İşkenceye Son!
- İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek!
- Zam, Zulüm, İşkence... İşte Faşizm!
- Polis Devleti Değil Hukuk Devleti!
- Kahrolsun Faşist Anayasa!
- 141-142'ye Hayır!
- Faşizme Karşı Yaşasın Sol Birlik!

- Yaşasın Devrimci Dayanışma!
- Doğuda Ulusal Baskıya Son!
- Kahrolsun Ewen-Özal Çetes!
- İdamlara Son!
- Faşizme Ölüm Halka Hürriyet!
- Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi!
- NATO'ya Hayır!
- İMF'ye Hayır!

MİLTANIN SÖZLÜĞÜ

Baştarafı s. 8'de

(örneğin insanlar arasında görüş alış-verişinde) veyahut tinsel ürünün maddi taşıyıcısı aracılığıyla (örneğin, yazar-okuyucu arasında kitap aracılığıyla, ressam-bakıcı arasında tablo aracılığıyla vs.) etkileşimde bulunurlar.

İdeolojik ilişkiler; üst yapı kurumlardır, yani bu ilişkiler toplumun temel ilişkilerinden ekonomik ya da insanların maddi değeri üretme, dağılım, değişim ve kullanım sürecinde birbirleriyle girmiş oldukları üretim ilişkilerinde farklı ve son taahhüde onlar tarafından belirlenirler. İnsan emeğinin ürünü, aynı zamanda sosyal gelişmenin yasalarına bağlı olarak ekonomik ve ideolojik ilişkilerin taşıyıcısı olabilir. Örneğin, herhangi bir heykel, anıt aynı zamanda toplumsal emeğin değişimi olarak, ekonomik ilişkilerin, sanatsal ve ahlaki değerlerin taşıyıcısı olarak estetik ve etik ilişkilerin, herhangi bir politik görüşü yansıtmaları açısından politik ilişkilerin vs. konusu olabilir.

Halkımıza Yönelik Saldırlara Karşı Birleşelim, Savaşalım !

KÜRDİSTAN SOSYALİSTLERİNİN TARİHSEL GÖREVİ

M.CİWAN

Kürdistan ulusal demokratik hareketinin; Ölkemizin bugün içinde bulunduğu ekonomik ve toplumsal koşullarının; buna bağlı olarak toplumda oluşagelen sınıfsal ayrılmaların doğal sonucu olarak ve günümüzün uluslararası ile "ulusal" gelişmelerinin doğrudan etki altında yeni ve çağdaş denilebilecek bir temelde biçimlenişin geçmişini pek uzak sayılmaz. Nihayet ulusal duygularla donanan bireylerin kafalarında, düşüncelerinde ulusal ve toplumsal mücadelenin yeni temelde belirginleşmeye yüz tutmasından bu yana bile ele alsak 20-25 yılı aşmaz bu mücadelenin tarihi.

O günden bu yana meydana gelen gelişmeler gözden geçirildiğinde, çok yavaş ve dzensiz, kimi zıkkakları içermesine rağmen sürecin bastırılmaya, belirsizlikten netleşmeye ve çok yönlü olgunlaşmaya doğru bir seyir izlediği rahatlıkla söylenebilir. Bunu doğal karşılamak lazım. Toplumsal yaşam durgun ve bastırılı olaylar döngüsü değil. Ulusal ve sınıfsal mücadele de bu bağlamda sürekli ilerleye doğru bir yol izliyor. İster başarılar, isterse de yenilgilerin olsun ortaya çıkardığı deneyim ve bilgi birikimi, mücadelenin inşa yoluna düşenecek yapı malzemelerini artan oranda zenginleştiriyor.

Kürdistan sosyalist hareketinin bu inşa sürecinde yadsınmaz ölçüde büyük ve ciddi bir konuma sahip olduğunu hiç kimse gözden uzak tutamaz. Bilimsel sosyalist düşüncenin Kürdistan'ın Türkiye'nin egemenliği altında olan parçasına girişi, ülke aydınları ve daha çok genç okur yazarları tarafından kitleler arasına taşınması ve bu temelde sosyalist düşüncenin maddi bir güce dönüşme sürecine girmesi, çağdaş ulusal mücadele platformunun biçimlenmesi tarihinden bile sonrasına rastlar ve çok daha genç bir geçmişe sahiptir. Buna rağmen, bilimsel sosyalizm ,

ülkenin içinde bulunduğu iç ve dış koşulların ortaya çıkardığı problemleri çözüme, toplunun en geniş kesimlerinin istemlerine en doğru ve gerçekçi yanıtları verebilme yeteneğinde olduğunu kanıtladı. Sosyalist hareketin siyasal biçimlenişini aracılığıyla hem sömürgeci boyunduruğu kırmak hem de toplumun en geniş emekçi yığınlarının nihai sınıfsal kurtuluşu yolunda gösterdiği çözüm önerileri, açtığı perspektif ve ortaya koyduğu devrimci alternatif, Kürdistan halkı saflarında büyük bir ilgi ve sempatiyle karşılandı. Sosyalist hareket bütün gençliğine ve deneyimsizliğine rağmen bu silaha sarılabildiği oranda kurtuluş düşüncesini yığınlar arasında yaymayı, onları örgütsel savaşıma kazanmayı başardı. İşçi sınıfı engin yeteneklere sahip bu ideoloji sayesinde, ülke tarihinde ilk kez toplumda sıklıkla olduğu yerin, kendisini ve beraberinde toplumun büyük çoğunluğunu nihai kurtuluşu götürmede üstlenebileceği rolün ve devrimci dönüşümleri başarmak için muazzam potansiyelin farkına vardı. Ülke tarihinde ilk kez bu misyonunu yerine getirmeye başladı. Kürdistan köylülüğü, ulusal ve toplumsal kurtuluşun getireceği yeni maddi yaşamı; ondaki engin olanakları tanıyarak, o güne kadar toplumun egemen sınıflarından gelen ulusal burjuva görüşlerin soyut ulusal devlet veadlerinin dışında, yepyeni bir gerçeğin farkına vardı. Ulusal ve toplumsal kurtuluşun kendisi açısından, hiç de ütopya olmayan ve yüce değerli olan bir yaşam sunduğunu gördü. İlk kez geleceğinin kendi ellerinde olduğunun bilincine kavuştu. Bu ve benzeri gerekçeler, Kürdistan gençliği, kadınları, aydın ve orta tabakaları açısından da ortaya çıktı. Bu nedenledir ki, bilimsel sosyalist hareketin yakın geçmişte ulusal ve toplumsal kurtuluş yolunda açtığı örgütsel sa-

vaş, çok kısa sürede kitlesel bir nitelik kazandı, emperyalist, sömürgeci ve iç gerici düşman İttifakının hiç bir saldırısının yok edemeyeceği ölçüde toplumun derinliklerine kök saldı. Kökü hiç bir zaman kurutulamayacak hayat ağacına dönüştü. 12 Eylül darbesiyle doruğuna ulaşan karşı devrim hareketinin başlattığı gerçiklik, terör ve imha döneminde de, hem kendisinin hem de ulusal demokratik mücadele kazanımlarının tümünü savunmada en yetenekli ve en azimli güç olduğunu, faşizme karşı örgütsel varlık ve savaşımını korumakta ve her koşulda sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı savasta diğer ulusal demokratik güçlerden daha direngen olduğunu kanıtlamasıyla gösterdi.

Bu noktaları belirtmekten kasıtımız, Kürdistan sosyalist hareketinin ulusal ve sınıfsal savaşında, günün gereklerini yerine herbakımdan yanıt verebilen, savaşımın tüm araç ve biçimleriyle donanmış mükemmel bir düzeyde olduğunu değil. Aksine, ulusal demokratik platformun diğer siyasi güçlerinden pek çok bakımdan ilerleri bir konumda olmasına rağmen, sosyalist siyasal hareket, toplumun nesnel gelişmelerinin gerisinde seyrediyor. Hatta bugün tarihin en ağır ve zorlu dönemini yaşıyor. Pek çok ek-sik ve zaafı içinde barındırıyor. En başta da Kürdistan sosyalist hareketi değişik odaklarda kümelenmiş, dün den bugüne; özellikle de 12 Eylül gerçiklik döneminin başlamasıyla yeni bölünme ayrışmalarla yüz yüze geldi. Sosyalist hareket, çok yakın bir mücadele geçmişine sahip olmanın, çocukluk ya da en iyimser tesbitte ilk gençlik dönemini yaşamamanın yetersizlik, yanlışlık ve hatalarını yaşıyor. Ana eğilimleriyle politik ve ideolojik perspektiflere sahip olmasına rağmen savaşımın üzerinde yük-soleceği teorik donanımını ta-

Devamı s. 9'da